

Η Μακεδονική παράδοση και η Γλώσσα ως όχημα της Προπαγάνδας (Γεώργιος Τάτσιος, Πρόεδρος Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Τα κατά τόπους γλωσσικά ιδιώματα σε διάφορες περιοχές της Μακεδονίας είναι ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός. Δυστυχώς «κάποιοι» τα χρησιμοποιούν για να ικανοποιήσουν τις πολιτικές τους ορέξεις, λέγοντας στους ντόπιους της κεντροδυτικής Μακεδονίας: ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗ "ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ" και στη δήθεν ντόπια γλώσσα περνάνε ξενόφερτα, φθηνής ποιότητας λαϊκά, τα λεγόμενα "σκυλάδικα", που ακούγονται στα πανηγύρια της γείτονος χώρας... Για τα τραγούδια με προπαγανδιστικό στίχο όπως το «biser balkanski» (μαργαριτάρι Βαλκανίων), «μπεγκά'ί'τι γκ'ρτσι» (φύγετε Έλληνες), «μίρκα γκίνοβα»

κτλ, πρέπει να κάνουμε ξεχωριστή συζήτηση.

Η σημερινή γενιά των 20χρονων (κυρίως στη Δυτική Μακεδονία) που μεγάλωσαν με αυτά τα τραγούδια τα θεωρεί δική τους Παράδοση (ΔΥΣΤΥΧΩΣ), καθώς θεωρούν ότι το σλαβόφωνο ιδίωμα την περιοχής τους και η σκοπιανή γλώσσα είναι το ίδιο... Δε θα ξεχάσω σε μια εκδήλωση στην Αλμωπία που τραγουδούσαν το «rum dum dum», «tri kila banani» (τρία κιλά μπανάνες;) και «ubava kalina» (όμορφη ροδιά, βουλγάρικος σκοπός), ρώτησα μια νεαρή που τα χόρευε αν αποτελούν την τοπική παράδοση του χωριού της και απάντησε με σιγουριά ΝΑΙ. Άραγε ΠΟΙΟΙ είναι οι συνθέτες αυτών των τραγουδιών και ΠΟΤΕ γράφτηκαν και από πότε τραγουδιούνται στη Μακεδονία; Άραγε τα τραγουδούσαν και πριν από 70 χρόνια; Δυστυχώς οι συνθέτες είναι από τη γειτονική χώρα και είναι τραγούδια που έχουν διάρκεια ζωής μόλις 20-25 χρόνια, ενώ ορισμένα από αυτά είναι εμφυλιοπολεμικά... Δήθεν «παραδοσιακές» ορχήστρες προχωρούν σε δισκογραφία μουσικών και τραγουδιών που δανείζονται από τους βόρειους γείτονες χαρακτηρίζοντάς τα ως «μακεδονική» παράδοση.

Δυστυχώς στο χορό της παραπληροφόρησης και της διαστρέβλωσης συμμετέχει και η τηλεόραση. Σε πρόσφατη τηλεοπτική εκπομπή εμφανίστηκαν κάποιοι οι οποίοι προέβαλαν τη σκοπιανή γλώσσα, που κατασκευάστηκε μετά το 1945 την οποία χαρακτήρισαν ως «μητρική» των Μακεδόνων. Σε κάθε ευκαιρία μάλιστα

τόνιζαν ότι αυτή η γλώσσα απαγορεύτηκε από την εποχή του Ιωάννη Μεταξά και συνέχισε το Ελληνικό κράτος να επιβάλλει τη μη χρήση της εντός της Ελληνικής Επικράτειας μέχρι πρόσφατα. Άραγε πως είναι δυνατόν να απαγόρευσε ο Μεταξάς μια γλώσσα που κατασκευάστηκε 10 χρόνια μετά; Προφανώς εννοούν τους περιορισμούς στη χρήση των τοπικών ιδιωμάτων (τα λεγόμενα «εντόπικα») που επέβαλε το καθεστώς Μεταξά... αλλά αυτά δεν έχουν καμία σχέση με τη γλώσσα, την οποία προβάλλουν ως μητρική των Μακεδόνων.

Σε μια εκπομπή της τηλεόρασης του ΣΚΑΪ την Τετάρτη 7 Ιουνίου 2017 ο παρουσιαστής Μπογδάνος Κωνσταντίνος αναφερόμενος με απαξιωτικό τρόπο στη δράση και το εθνικό έργο του μακεδονομάχου Τέλλου Άγρα είπε χαρακτηριστικά ότι «...η Μακεδονία δεν ήταν πάντα Ελληνική» κι ότι κάποτε την κατοικούσαν οι «σλαβομακεδόνες» δηλαδή οι σημερινοί σκοπιανοί. Δυστυχώς η τηλεόραση έχει τη δύναμη να επηρεάζει τους τηλεθεατές που δεν έχουν γνώση της ιστορίας και τους δίνει ως έτοιμη «τροφή» μια άποψη που στερείται γνώσης, σοβαρότητας και αντίληψης της Ιστορίας.

Βλέπουμε ότι με συστηματικό τρόπο αντικαθίστανται τα κατά τόπους γλωσσικά ιδιώματα από την πρόσφατα κατασκευασμένη σκοπιανή γλώσσα. Επιτελείται μια πολιτιστική γενοκτονία, που αφορά στον αφανισμό των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και πολιτιστικών στοιχείων με σύνθημα το «ΕΛΑΤΕ ΝΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ». Φυσικά εννοούν τη σκοπιανή γλώσσα κι όχι τα κατά τόπους γλωσσικά ιδιώματα των δίγλωσσων αυτόχθονων Μακεδόνων της κεντροδυτικής Μακεδονίας.

Δυστυχώς ούτε η Ανατολική Μακεδονία βρίσκεται στο απυρόβλητο. Τον Μάιο του 2016 κυκλοφόρησε σε βιβλίο μια διδακτορική διατριβή με τίτλο «ΕΠΙΤΗΡΟΥΜΕΝΕΣ ΖΩΕΣ» στο πεδίο της Ανθρωπολογίας (σε Βρετανικό Πανεπιστήμιο), που πραγματεύεται την ταυτότητα των κατοίκων δίγλωσσων χωριών της Ανατολικής Μακεδονίας, βασιζόμενη στη χρήση γλωσσικού ιδιώματος σε αυτά. Χωρίς να πληροί τα βασικά χαρακτηριστικά της επιτόπιας έρευνας (χρόνος και διάρκεια έρευνας, συνεντεύξεις από ικανό πλήθος πληροφορητών κ.α.) η συγγραφέας καταλήγει σε προαποφασισμένα συμπεράσματα, περί ανάδειξης της σλαβικής ταυτότητας των κατοίκων ντόπιων χωριών όπως ο Βώλακας Δράμας, το Χαρωπό και το Βαμβακόφυτο Σερρών.

Οι ίδιοι οι ντόπιοι είναι φανερά ενοχλημένοι με τα αυθαίρετα συμπεράσματα και ανατρέπουν την επιστημονικοφανή έρευνα με επιστολές προς τους υπευθύνους φορείς. Φυσικά όπως δήλωσε και η ίδια η συγγραφέας σε παρουσίαση του βιβλίου της αποτελεί την ΠΡΩΤΗ προσέγγιση για την Ανατολική Μακεδονία που σημαίνει ότι θα υπάρξει συνέχεια. Δείχνοντας ασέβεια προς τους ανθρώπους που άνοιξαν τα σπίτια τους και της έδωσαν με προθυμία τις πληροφορίες που γνώριζαν για την Ιστορία και την παράδοσή τους, αγνοεί παντελώς την αποστροφή των ντόπιων της Ανατολικής Μακεδονίας προς το γλωσσικό ιδίωμα και ανάγει την αποσιώπησή του σε έργο των κρατικών Υπηρεσιών της Ελλάδος.

Δυστυχώς είναι η πρώτη προσπάθεια αυτών των κύκλων να προσβάλουν την ελληνοφωνία στην Ανατολική Μακεδονία, η οποία έχει τις ρίζες της στα δεινά που υπέστησαν οι αυτόχθονες Μακεδόνες στις ΤΡΕΙΣ βουλγαρικές κατοχές, στις οποίες αφανίστηκε το 80% των πληθυσμών χωριών και πόλεων της Ανατολικής Μακεδονίας. Είναι προφανές και το δηλώνουν και οι ίδιοι οι ντόπιοι Ανατολικομακεδόνες ... επελέγη η αποκλειστική χρήση της Ελληνικής γλώσσας στα τραγούδια και στην καθημερινότητά τους διότι οι μνήμες από τις σφαγές των βουλγάρων είναι νωπές και δεν επιθυμούν να συνδιαλέγονται σε γλώσσα που χρησιμοποιούσαν οι σφαγείς των προγόνων τους... Μην ξεχνάμε ότι στις βουλγαρικές κατοχές του Α΄ και Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου οι Ανατολικομακεδόνες εξαναγκάστηκαν να παρακολουθήσουν μαθήματα και να εισάγουν τραγούδια στη Βουλγαρική Γλώσσα.

Εδώ τίθεται το ερώτημα: ΕΜΕΙΣ, ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;

Θα πω ότι πρωτίστως, **πρέπει να αγαπήσουμε τον τόπο μας**. Να γίνει επιστημονική μελέτη των υπαρχουσών καταγραφών και όπου δεν υπάρχουν να προχωρήσουμε σε επιτόπια έρευνα και καταγραφή.

Σε αυτό πρέπει να βοηθήσουν ΟΛΟΙ ... Χοροδιδάσκαλοι, ερευνητές, ορχήστρες και πολιτιστικοί σύλλογοι. Το πανεπιστήμιο Μακεδονίας και η Ακαδημία Αθηνών είναι στρατηγικοί εταίροι σε αυτήν την προσπάθεια. Σε ότι αφορά τα κατά τόπους γλωσσικά ιδιώματα οφείλουμε να σεβαστούμε τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής και τα ιστορικά/λαογραφικά στοιχεία που οδήγησαν στη διαμόρφωση του προφορικού λόγου.

Η μικρή μερίδα των Μακεδόνων που επιμένει να χρησιμοποιεί ταυτόχρονα με την Ελληνική Γλώσσα και κάποιο τοπικό γλωσσικό ιδίωμα πρέπει να είναι σίγουρη ότι δεν παίζει το παιχνίδι αυτών που υποστηρίζουν την ύπαρξη «Μακεδονικής» μειονότητας στη χώρα μας.

Οι πολιτιστικοί σύλλογοι οφείλουν να ερευνούν για ΠΟΙΑ γλώσσα τους καλούν «κάποιοι» να τραγουδήσουν. Κι αν χρειάζονται βοήθεια μπορούν να απευθύνονται στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων που ασχολείται επισταμένως με το θέμα με σεβασμό στη γνήσια πολιτιστική κληρονομιά των Μακεδόνων (info@popsm.gr). Είναι μια προσπάθεια στην οποία οφείλουμε να

συμπαρασταθούμε κι ο καθένας να βάλει το λιθαράκι του.

Στόχος είναι η διαφύλαξη της παράδοσής μας. Αυτό ΜΠΟΡΟΥΜΕ να το κάνουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ!